

ham til Lykke dermed. Den ærede Finansminister er vist en Mand, der er rig paa Udveje; han kan maaske ogsaa løse denne Knude, og maaske kan den løses paa en Maade, vi alle kunne være tjente med. Der er i det andet Ting blevet fremhævet visse Løjerligheder ved den vestindiske Administration foruden dette, at den er saa kostbar, som det dog var af nogen Interesse at faa fremhævet ogsaa i dette Ting. Det er paastaet, at man over til disse Øer, hvor der maaske kun er 2 pCt., der tale og forstaa Dansk, medens man taler Engelsk lige fra Planterne ned til Negrene, som Guvernør udsender en Mand, der ikke kan tale Engelsk. Den ærede Minister sagde: Ja, men nu kan han i alt Fald tale Engelsk; om han kunde det, da han blev sendt ud, vidste han ikke. Derimod er det fuldstændig indrømmet med Hensyn til en Funktionær, som kaldes Overpræsten, og hvis Opgave det vel altsaa er at prædike for dem alle sammen derude, at han ikke kunde et Muk Engelsk, da han rejste ud; han skal præke paa Engelsk hveranden Søndag eller maaske hver Søndag for Negre o. s. v., og da han kom om Bord og skulde rejse derud, sagde han: Ja, saa meget Engelsk, som behøves for at holde en Præken for Negrene, kan man jo dog sagtens lære under Vejs. Jeg synes, det er nogenlunde karakteristisk for, hvorledes vi administrere disse Øer. Naturligvis, det vilde være heldigt, om de alle sammen kunde tale Dansk derude, om de kunde lære saa meget Dansk, men det kunne de nu en Gang ikke: det engelske Sprog bruger man i alt væsentligt. Naar man saa sender Funktionærer, især Funktionærer som en Guvernør og en Overpræst derud, er det dog virkelig en billig Fordring, at de Mennesker kunne tale Engelsk.

Ja, hermed skal jeg slutte, jeg har i Betænkningen gjort en Bemærkning om, at der naturligvis er en hel Mængde andre Indstillinger eller i hvert Fald Bemærkninger fra Statsrevisionens Side, som kunde være af Interesse, men jeg tør naturligvis gaa ud fra, at samtlige Medlemmer af dette høje Ting have studeret Statsrevisionens Betænkning med den fornødne Opmærksomhed, og som en Følge deraf anser jeg

mig ikke for forpligtet til at opholde det høje Tings Tid ved at gennemgaa de enkelte Poster.

Konsejlspræsidenten og Finansministeren (Hørring): Det er over for de Bemærkninger, vi nu hørte fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Oct. Hansen), at jeg skal tillade mig at udtale mig — jeg skal gøre det i al Korthed. Den første Post, jeg saaledes skal berøre, vedrører Finansministeriets Budget, nemlig Kontoen for ministerielle- og Kontorudgifter, hvor der fra Statsrevisionens Side er rejst Spørgsmaal om, hvorvidt det har været berettiget at anvende denne Konto til Honorar til Prof. Falbe-Hansen til Bistand ved Udarbejdelse af Skattelovforslagene og endvidere til Omordning af Finansministeriets Bibliotek. Det ærede Mindretal, der talte om denne sidste Sag, kaldte det snart en Omordning, snart en Overrensning, eller hvad det var, men det er i Virkeligheden en Omordning af Bibliotheket, der har foreligget. Jeg skal med Hensyn hertil frembæve, at, naar man baade nede i Folketinget og ogsaa den ærede Ordfører for Mindretallet her, har søgt at argumentere paa den Maade, at man har sagt, at Bevillingen er given til almindelige Udgifter, men dette er ualmindelige Udgifter, og de kunne følgelig ikke falde ind under Bevillingen, saa er det ikke alene urigtigt, men det er i Virkeligheden kun et Ordspil, man benytter sig af. Bevillingen her er, saaledes som der staar paa Finansloven, given til ministerielle- og Kontorudgifter, og der er for Finansministeriets Vedkommende ikke Spor af Tale om almindelige eller ualmindelige Udgifter. Der er for andre Ministerier, hvor denne Konto er delt i Underkonti, skelnet mellem Kontorhold og almindelige Udgifter, men begge Dele kaldes paa Finansloven overalt for ministerielle og Kontorudgifter. De Ministerier, der altsaa sondre under den almindelige Konto for ministerielle- og Kontorudgifter mellem Kontorhold og almindelige Udgifter, have naturligvis der det Hensyn at rette sig efter, med Hensyn til Underkontierne, om den paagældende Udgift kan siges at være en særlig Kontorholdsudgift eller i Modsetning dertil en almindelig Udgift. For